

عنوان مقاله:

جایگاه معنایی واژه‌ی «حق» در قرآن کریم با محوریت همنشینی واژگان

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های قرآنی در ادبیات، دوره 4، شماره 7 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

قاسم مختاری - دانشگاه اراک

فریبا هادی فرد - دانشگاه اراک

خلاصه مقاله:

معنا نقش مهمی را در تمام سطوح تحلیل زبانی و همچنین در مسائل علمی زبان‌شناسی بر عهده دارد. می‌توان گفت واژه به خودی خود و بیرون از بافت درونی متن، گویای معنای دقیقی نیست و برای این‌که معنای دستوری و معنایی آن دریافت شود، باید درون جمله و در ارتباط با نشانه‌های دیگر زبانی که از روابط همنشینی در بافت جمله شکل می‌گیرد، قرار گیرد تا بار معنایی آن آشکار گردد. قرآن کریم، این کلام گهر بار الهی، نیز مشتمل بر واژگانی است که این واژه‌ها به نوبه‌ی خود دربرگیرنده‌ی معانی متعددی با توجه به ساختار معنایی و نحوی و بافت موضوعی آیات می‌باشند. از جمله این واژگان؛ واژه‌ی «حق» می‌باشد که در برخی آیات قرآن کریم، بار معنایی متعددی را با توجه به موضوع مورد بحث در آیات در بردارد؛ بنابراین، این نوشتار، با توجه به ساختار معنایی و بافت موقعیتی و موضوعی آیات، به بررسی معنایی آن پرداخته و وجوه معنایی آن را از دیدگاه معناشناسی مورد تحلیل قرار داده است. نتیجه‌ی بررسی و تحلیل معناشناسی در این نوشتار نشان داد که سیر معنایی واژه‌ی «حق»، معانی متعددی چون: الله، دین اسلام، قرآن، مال و دارایی، بهره، سزاوارتر، دادگری، وجوب، توحید، مفهومی مقابل باطل می‌باشد. در ادامه نیز با توجه به تحلیل آماری-درصدی که انجام شد، واژه‌ی حق به معنای "راستی و درستی" بیشترین بسامد را نسبت به دیگر معانی این واژه، در قرآن کریم در بر گرفته است.

کلمات کلیدی:

Quran, Semantics, hag, Polysemy, قرآن کریم، معناشناسی، واژه‌ی حق، تعدد معنایی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1144947>

